

IDROTTS-FÖRENINGENS MEDLEMSBLAD

Djurgårdens Idrotts-Förenings organ för idrott och skytte

9:e årg.

1917

Utkommer med 12 nummer
om året och utdelas gratis till
föreningens medlemmar.

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.
Ansvarig utgivare: J. C. N. af KLERCKER.
Redaktör: EINAR JOHANSSON
Tidningens expedition: Riddaregatan 17.
A. T. * 127, * 58 42, R. T. 75 38.

ANNONSPRIS:
10 öre pr mm. spalthöjd,
(spaltbredd 100 mm).
Marginalannonser 10 kr.

Lördagar **STUVAR**
LIGNERS KLÄDESHANDEL
STUVADELNINGEN
SALVIIGRÄND 7 (hörnet av Myntg.)
(nedanför huvudaffären)

Köp Edra kameror samt låt framkalla, kopiera
och förstora hos
Nerliens
R. T. 3 95 & 6 65
A. T. 56 69 & 95 62
Regeringsgatan 31

Skidlöparen.

Mens sana in sano corpore.

*Jag kommer från kvalmet i boningar trånga
Till luften, som blodet i ådrorna renar;
Och skogen står ståtlig med skuggorna långa
Och vit utav puder på barriga grenar;
Varthän jag än blickar, en skatt kan jag fånga
Av drivornas pärlor och ädlaste stenar,
Och nordan mig nyper i örönen hårt,
Men muntert jag rymmer
Från alla bekymmer
Från allt som gör livet i städerna svårt.*

*Jag kastar de bördor, som sinnet betunga,
Jag glömmet med ens både vånda och våda;
Nu andas jag in i min dammiga lunga
De friskaste dofter av barr och av kåda,
Nu klappar långt varmare hjärtat det unga,
Och fri är jag här, och jag själv kan mig råda,
Jag känner ej mer några bojor och band;
O liv, utan like
I skogarnas rike
Du stålsätter sinnet och stärker min hand!*

*Du broder, som sitter i kammaren frusen
Och stirrar i brasan, där bränderna glöda,
Hur blek du har blivit bland skymmande husen,
Låt kinden den vita få bli den röda,
Byt studiekåpan mot sportmannablusen!
Byt boken mot härdningens manliga möda!
Sätt foten på skidan och börja ditt lopp!
Kom, följ mig i spåren,
Så får du med åren
En sundare själ i en sundare kropp!*

JOSEF ROSENIUS.
(Aftonbladet)

Saltsjöbadsdagen 1917

En vinteridrottsfest i Djurgårdssegrarnes tecken.

A. ISAKSSON

Man hör endast rasslet af isblocken, som stöta mot färjans sidor, och man frågar sig häpen: "Hur har jag kunnat gå här så länge, utan att veta hvad Stockholm en tidig söndagsmorgon har att bjuda på af oanade behag". Alltför fort tycker man att färjan gör sin färd öfver till det väntande Saltsjöbadståget, och endast med saknad sliter man sin blick från staden, som alltmera famnas af det uppåtgående morgonljuset.

Och så resan på tåget dit ut genom tunnlar och små skogsparker, förbi sofvande villasamhällen och öfver vidsträckta slätter, där snön ligger gnistrande vit och lockande för sportmannaögat! Att redan vid den tidpunkt på dagen, då kanske under vanliga förhållanden vår söndagsömn varit som djupast, stiga ut i en värld så inbjudande och vacker, att man ej ens under sina vackraste drömmar sett maken kommer oss att säga hårda ord öfver den oföretagsamhet och lättja, som kanske förut under vintern bundet oss vid staden. Sådana voro åtminstone de tankar, som stormade på under-tecknad, då jag vid Djurgårdarnas stora Saltsjöbadsdag den 5 febr. trädde in i deras stolta, hvita idrottspalats som Kung Bore och naturen gemensamt byggt upp därute. Det var visserligen ingen idealisk vintersöndag med högblå himmel och med gnistrande snö i en blekgul vintersol. Solen var gömd bakom tunga molnbankar, och den lösläppta kylan affyrade i stället i känslan af sin envåldsmakt emellanåt dånande kanonskott ur isarna på Baggen.

Men det fanns ändå tillräckligt därute, som höjde feststämningen. Den som endast gjorde sig mödan att arbeta sig upp till skidbackens krön fick där se en tafla, som länge sitter kvar i minnet. Neglinge-viken med sina branta skogsklädda höjder, Baggensfjärdens snötäckta isbälte, kantadt af mörka skogar

och så längre bort endast hvitt i det oändliga, tills allt smälter tillsammans med himmlens gråa.

Och när man så sett sig mätt på vinterns behag, känt den friska luften ute ifrån hafvet eggande och lifvande spela in i ens lungor och dessutom under några timmars skidfärd genom det ännu morgontysta landskapet fått sinnet rensadt från hvardagslivets grubbel och enahanda, då kan man känna sig mogen att med den rätta andakten ta del af taflans andra sida här ute, den idrottsliga, lika full af lefvande lif och spänning som snön och naturen af stämning och ro.

Hvarje tåg hitut har under förmiddagens lopp fört med en alltjämt ökad invasion af skidlöpare och skidintresserade. Det börjar komma en fläkt af skratt och glam, af färg och ungdomligt lif öfver det förut så lugna samhället vid Baggen, när idrottshären gör sitt intåg. Allt tyckes gå i skidans tecken, och stundtals liknar perrongen nere vid järnvägsstationen en enda skog af skidspetsar.

Vältränade seniga terränglöpare synas där pröfva bindslen och stafvar före dagens väntade strider, backåkare med skidorna på axeln ge sig gruppvis af med skidbacken som mål, medan några unga Djurgårdsjuniorer stå där tveksamma med ängslan i blicken, när de nu för första gången kanske skola beträda täflingsstigen. Och så alla dessa kända spänstiga unga damer med kinder röda som morgonrodnaden och leende ögon. De bilda med sina klädsamma sportdräkter det färgrika in-slaget i den öfriga mörka massan.

Om man ser sig omkring är det idel bekanta ansikten, som skymta förbi. Se där Einar Olsson leende och glad som alltid! Steinvall elegant och reserverad med dam vid sidan, samt Nisse Lind, trygg och själsäker, som världen egentligen inte funnes till mer än för honom. Där står Isaksson, kraftig och beslutsam och ger Menotte Jakobsson några vinkar och råd, om hur dagens stötestenar skola klaras, medan lilla Jocke Enbom, som knappast räcker till Menottes knän, förgäfvets söker uppsnappa något af samtalet där uppe i rymden. Något måste han i alla fall höra, ty Jocke skrattar.

Den smärta välbyggda ungdomen, som nu tar sina skidor, är en af Djurgårdarnes största förhoppningar A. H. Nilsson och den som följer honom åt är likaledes ett af namnen för dagen Östersundaren Enberg. Men där komma fyra kraftiga, undersåtsiga skidlöparetyper, som med en särskild vördnad tyckas betraktas af våra ungdomar Nisse Sund och Svedberg. Det är ju Djurgårdens norska gäster, Aasen, Vestnæs, Bratlie och Hjort-Johanssen, som nu i dag skola visa hvad några friska viljor från andra sidan Kölen kunna åstadkomma i en svensk backe. Einar Olsson och de andra Djurgårdspojkarne stodo sig med glans emot

K. ANDERSON
HOVJUVELERARE
OPERAHUSET • 1 JAKOBSTORG 1

dem i går under terränglöpningen fast dock Aasen nådde bästa tiden 1 m. 24 sekunder före Einar. Nu får vi hoppas det bästa för de våra i dagens täflingar. Klockan går på 12. Det gäller att skynda om vi skola få se starten till långdlöpningen.

*

Nere på isen framför skidbacken är starten för 30-kilometerslöpningen förlagd, och här får man se eliten af våra kraftkarlar på långlöpningens område församlade, främst då Djurgårdarne Albin Sandström, O. Hansson och O. Söderberg samt

ALBIN SANDSTRÖM, segraren på 30 km.

den fruktade storrännaren från Djursholm, G. Wahlgren. Starten är gemensam, och farten sättes från början hög. Det är en kräfvande terräng, som skall genomlöpas, och de många branterna och snåriga skogarne dra snart ut fältet på längden. Mellan Djursholmaren Wahlgren och vår egen Sandström blef striden om första plats hård. Efter första hvarfvet ledde visserligen Wahlgren med 1 minut, men den seniga i vacker stil löpande Djurgårdaren följde godt med, och efter det andra hade han åter fått känningen med sin motståndare. Det var en medryckande bild att se dessa båda storrännare kämpa med hvarandra, sida vid sida ute i terrängen. Wahlgren löpande tungt med kraftiga stafhugg, Djurgårdaren åter glidande fram med smidiga lätta rörelser. Nere vid målet på isen rådde spänning. Backetäflingen hade redan börjat,

då en löpare syntes dansa ut ur skogen ned på sjön. Jubel bland Djurgårdsentusiasterna. Det var ju Sandström, som med rask takt löpte fram mot målet. "Och Wahlgren," frågar man "Ja han syns ännu ej ute på isen så han måste ligga långt efter" svarar en röst ur högen. Alla storma ned mot målet, och under ett oändligt jubel hälsa vi den energiske Djurgårdaren, som med sådan heder bestått det hårda täflingsprovet, och hemfört dagens första Djurgårdss seger.

Först tre minuter efter Sandström anlände Wahlgren till målet, och sedan kommo de öfriga löparna med jämna mellanrum i mer eller mindre häftiga spurter passerande mållinjen. Tredje man blef den duktiga Götaidrottsmannen Wærnberg, som nu tog revansh öfver både Hansson och Söderberg för många nederlag under andra vintrar. Dessa kunde nu endast placera sig på respektive femte och sjätte plats efter att ha passerats af ännu en medtäflare Gäfleon Lidén, som stannade som fjärde man. Bland deltagarna i denna täflan såg man äfven en af vår stads mera kända skidentusiaster, sportredaktören i Stockholms Dagblad Erik Pallin. Och med skidlöparmärket som täflingens egentliga mål skötte han nu så framgångsrikt sina skidor och stafvar, att han nådde ett godt stycke under den tid, som är stipulerad för detsamma.

Jag nämnde nyss, att det var Albin Sandström, som hemförde dagens första Djurgårdss seger. Men rätt skall vara rätt. Det var den andra i ordningen Den första hemfördes af hans egen syster, fröken Nanny Sandström, i damernas täflan på 10 kilometer. Åran stannar i alla fall inom familjen. Denna täflan startades, medan terränglöparne ännu som bäst höllo på att arbeta sig fram öfver skogsbackarne och följdes med ett vaket intresse af åtskilliga hundratals manliga åskådare. Och i sanningens intresse måste framhållas, att tråkigare tidsfördrif kan man ha än att se våra damer täfla. De gå till sin uppgift med samma intresse som sina manliga kolleger, och det lilla koketteri, som de möjligen lägga i dagen, bidrar endast att skänka litet mera färg öfver deras uppträdande. Men energin formligen lyste ur ögonen på somliga, när de kastade sig i väg vid starten, och att djärfheten inte heller hade lämnats hemma, visade det förakt, hvarmed de trotsade terrängens försåt och besvärligheter. Nu segrade som nämndt i denna täflan fröken Nanny Sandström, mycket öfverlägset förresten, men äfven de öfriga nådde jämna och goda resultat.

*

Dagens största öfverraskningar väntade oss dock vid backtäflingarna. Hur skulle egentligen

Hofjuvelerare HALLBERG

Filialer i: _____

Stockholm • Drottninggatan 6

GÖTEBORG, MALMÖ, UPPSALA, ESKILSTUNA

SUNDSVALL, JÖNKÖPING och KARLSHAMN

våra pojkar stå sig mot de norska mästarne? Man mindes allt för väl Vestnæs och Aasens trygga, och säkra åkning förra året, och deras kamrater Bratlie och Leif-Johanssen äro dem säkert jämn-goda, kanske öfverlägsna. "Men grabbarne ligga ju fint i den kombinerade täflingen efter gårdagens terränglöpning", förklarade en optimist, "både Einar Olsson, Isaksson och Tandbergarne äro bra placerade. Att Aasen ligger etta gör ingenting, om bara Einar är i form. Och det är han" till-lade optimisten med eftertryck och segervisshet. "När vi så komma till den speciella backåknigen", fortsatte han vidare, "ha vi både Jakobsson, Lind, A. H. Nilsson, Steinvall och allt hvad de nu heta, som förstå konsten att bränna på för fullt och ändå stå säkert i nedslaget." En hornsignal afbröt dock allt kanstöpande om utgången — täflingarne började.

Backen befann sig i bästa skick, kanske en smula för hård i själfva nedslaget, och tällingsvädret var utmärkt. En svag vind drog från Neglingeviden fram öfver backen, alldeles lagom att sätta flagg-dukarna där uppe i rörelse. Nere från isen ser man högst uppe på backkrönet en mörk punkt. Det är skidlöparen, som skall börja sin färd. Med ilande fart glider han nedåt, växer allt mer och mer; nu är han vid stupet, kryper samman, en kraftig ansats och så sväfvar han ut i rymden. Åskådarnes ögon äro nitade fast vid den spänstiga gestalten, hvilken liksom slungad af en jättehand seglar fram genom luften, endast med några arm-rörelser reglerande jämnvikten. Nu är han nere. Spänstigt tar han mark, reser sig och så försvinner han med en telemarkssväng i ett yrande snömoln ute på isen. Så ter sig ett backhopp för lekmannens öga. Ett underverk, som man har svårt att förstå. Och många lyckade sådana gjordes den dagen. Främst då af *Einar Olsson*, som i suverän öfverlägsenhet tycktes leka med jämnvikts och tyngd-lagar. När Einar Olsson är i sitt bästa tällings-humör fordrar han nästan ett kapitel för sig. Det må vara, hvad för idrott han del tager i, fotboll eller på skidor. Hvarje hopp var ett utmejsladt konstverk i stil, ansats, djärfhet och säkerhet. Hvarenda åskådare kände på sig: Här måste segraren vara. Och jubelstormen ville aldrig taga slut, när han fullbordat sitt hopp och lyckligt stod nere på isen. Djurgårdsentusiasterna glömde i sin segeryra både kölden och de öfriga backåkarne.

Aktiebolaget Kol och Koks

Sammanslutning af Kolimportörfirmorna

Joh. Lundström & C:o A.-B., H. G. Söderbergs
Import A.-B., Nya A.-B. J. Anderssons Kolimport

Telefoner: "Kol och Koks" Telegr.-adr. "Kolokoks"

när Einar efter det fjärde lyckade hoppet hade segern i sin hand till dagens bägge hufvudtäflingar, den kombinerade täflingen och backlöpningen.

Men många af våra Djurgårdsåkare stodo ej segraren långt efter, och om ej detaljerna voro så raffinerade, var totalintrycket godt. Våra norska gäster däremot hade ej samma lycka *Vestnæs*, segraren i backtäflingen förra året, saknade den medryckande fart och fläkt han då hade öfver sina hopp, och hopplängderna voro korta. *Aasen*, förra årets segrare i den kombinerade täflingen var då bättre. Han hoppade med kraft, hade säkra ned-slag och långa hopplängder, men åkte en smula bredbent och ramlade dessutom i det afgörande hoppet. *Hjort-Johanssen* föll i båda hoppen under det *Bratlie* gick på hufvudet i ett. Båda visade

Djurgårdens norska gäster
VESTNÆS, AASEN, BRATLIE.

dock god skidföring och hållning samt långa hopp-längder. Men det var käckhet och ett friskt humör öfver norrmännens uppträdande, sportmän ute i fingerspetsarna, som veta att ta både framgångar och nederlag med ro. Nästa gång är det kanske deras tur. De förvärfvade sig också sina Djurgårdskollegers fulla sympati, och ännu långt efter täflingarna kan man få höra Kalle Wilhelmsson nästan med tårar i ögonen tala om de lyckliga, glada stunderna med norrmännen. "Det var grabbar hela dan, förstår Ni", brukar Kalle alltid afsluta sina betraktelser i det ämnet.

Öfver de öfriga Djurgårdarnes prestationer i täflingarne skall jag söka i det följande ge en karaktäristik med en så pass blandning af ros och ris, att min personliga säkerhet ej behöfver utsättas för alltför stora risker.

Isaksson öfverträffade denna dag sig själf. Det var djärfhet och kraft i hoppen, utmärkt skid-föring, vackra nedslag och långa hopplängder.

ENERGON

förordas av Läkare

**Nervstärkande
Kraftgivande**Bör användas af varje
idrottsman,
speciellt under träning.

A. H. Nilsson går framåt med hvarje täflan och hör redan nu till våra pålitligaste. Alltid långa hopp och god behärskning. Maskar aldrig i ansatsen — utan full fart och en fast tillförsikt att allt skall gå bra. Och det gör det också — mestadels.

Gunnar Tandberg hoppade med god skidföring, men försiktigt och vek sig dessutom väl mycket i hoppet.

Menotte Jakobsson lyckades bra. Hade god ansats, men kom något snedt vid nedslaget i första hoppet. Bör under luftfärderna lägga mera vinn om att få skidorna att löpa parallellt med backen.

S. Steinvall satte denna gång in mera kraft än vanligt, men kan dock säkerligen pressa sig ännu mera. Hoppen voro eljest stillfulla, med lugna nedslag.

Hjalmar Björck framstod genom sin goda skidföring. Men bör sätta in mera kraft vid ansatsen.

Jocke Enbom hör till de oförskräckta själarna, och kastar utan tvekan sin nästan fyrkantiga lekamen utför stupet. Kan dessutom inte ramla, äfven om han ville det aldrig så gärna. Borde dock försöka att vid ansatsen höja sig en smula på tårna för att få kroppen mera framåtlutad och på samma gång skidorna parallellt med backen. Det skulle kanske bli litet mera omväxling bland de första pristagarne då.

H. Svedberg beredde nu som vanligt åskådarnne en tilltalande ögonfägnad. Där fanns säkerhet, elegans, finfin skidföring och utmärkta nedslag. Många pokaler vinka i framtiden.

Olle Tandberg förbrukade all sin kraft vid ansatsen och luftfärden och intet fanns öfver att reglera nedslaget. Hoppade dessutom med bakdelarna af skidorna hängande och med ej alltför god skidföring.

A. Enbergs originella stil vann liflig ankläng. Han presterade flera vackra hopp med utmärkt skidföring och hållning, men ett par voro för långa, och då sveko krafterna i nedslaget.

A. Langseht hoppade bra med särskildt god skidföring.

Robba Grönskog börjar på gamla dagar förvåna världen och konkurrenterna med sina backprestationer och gör nu nästan lika stor lycka som backåkare som i höstas, då han var muntrationsråd på Djurgårdsbasaren. Hoppas oförskräckt med god hållning och skidföring och enligt egen uppgift så långt som hoppmätarnes måttband räckte. Och mer kan man knappast begära.

Nisse Lind är fortfarande vår djärfvaste åkare. Djärf ända till öfverdåd skulle man vilja säga. Men hållningen blir ofta lidande på hans åtrå efter långa hopplängder och dessutom risken att gå hufvudet stor. Det ligger emellertid en frisk, medryckande fläkt öfver Linds uppträdande i backen, som ej kan nog värderas.

E. Johansson har något af Nisse Linds anda öfver sin åkning. Sparar liksom denna ej på energin, äfven om det hela skulle få en kullerbytta som avslutning. Bör se upp på sin skidföring, så att ej skidornas bakdelar hänga ned för mycket.

Nisse Sund är en naggande god, liten löpare af det yngre gardet. Har en idealisk kropp och en stadig, säker åkning, som i sig innesluter stora utvecklingsmöjligheter.

L. Alexandersson hoppade bra, men har ännu för korta hopplängder att göra sig i hård konkurrens.

E. A. Andersson hör äfven till dem, om hvilka ej kan sägas annat än godt. Tillräcklig erfarenhet saknas dock för att komma högt upp på prislister.

G. Olsson briljerade med ett utmärkt första hopp och skulle med ordentlig träning inte stå långt efter sin "store" bror, Einar.

E. Norling föreföll att vara åtskilligt otränad, hvartill kom att hans hållning under luftfärden verkade stel.

E. Svärd åkte med alldeles för svag ansats. Hade dålig kontroll öfver skidorna, hvars bakdelar hängde ned, och mindre lyckade nedslag.

E. Johansson är en gammal bekant från många backtäflingar. Åkte med en särdeles god hållning, men hopplängderna voro korta.

En annan skidentusiast, som aldrig saknas är C. F. Andersson. Hoppas jämnt och bra, men har på grund af sin längd ibland svårt att framgångsrikt uppta kampen med jämnviktslagarne.

G. Torbjörn bör öka på sin energi betydligt. Nu verkade ansatsen svag och dessutom voro nedslagen stela.

Kalle Wilhelmson tyckes förföljas af oblidt öde så snart det gäller backåkning eller också har han aflagd en ed på, att alltid ramla i nedslaget.

Brodern Georg Wilhelmson stod ett hopp, men bör sätta in åtskilligt mera kraft för att hoppen ej skola verka alltför tama. Se på Nisse Lind! Detta om detta.

Och så vardt det morgon och afton den dagen.
Jn.

Resultaten från täflingarne.

Terränglöpningen i den internationella kombinerade täflingen.

1. O. Aasen, Norge, 51.58; 2. E. Olsson, D. I. F., 53.32; 3. G. Tandberg, D. I. F., 54.34; 4. A. Isaksson, D. I. F., 55.11; 5. O. Tandberg, D. I. F., 56.28; 6. T. Bratlie, Norge, 57.12; 7. A. H. Nilsson, D. I. F., 57.14; 8. R. Westnæs, Norge, 58.31; 9. M. Jakobsson, D. I. F., 59.13; 10. R. Jonsson, Saltsjöbaden, 1.00.45; 11. C. Wilhelmsson, D. I. F., 1.01.50; 12. S. Steinwall, D. I. F., 1.02.14; 13. Hj. Björk, D. I. F., 1.03.40; 14. C. Sandström, Södert. I. F., 1.05.25; 15. C. F. Andersson, Södert. I. F., 1.05.39; 16. J. Enbom, Södert. I. F., 1.06.29; 17. J. Bomgren, Flottans I. F., 1.06.30; 18. C. Lundgren, Flottans I. F., 1.09.54; 19. A. Enberg, D. I. F., 1.09.59.

Slutresultatet i den internationella kombinerade täflingen efter backlöpningen.

Kombinerad back- och terränglöpning om konsul Helge Ax:son Johnsons vandringspris: 1. E. Olsson, D. I. F., 38,45 p.; 2. A. Isaksson, D. I. F., 36,52 p.; 3. A. H. Nilsson, D. I. F., 35,85 p.; 4. G. Tandberg, D. I. F., 35,7 p.; 5. M. Jakobsson, D. I. F., 34,40 p.; 6. S. Steinwall, D. I. F., 33,775 p.; 7. O. Aasen, Norge, 31,40 p.; 8. Hj. Björk, D. I. F., 30,275 p.; 9. J. Enbom, D. I. F., 29,92 p.; 10. R. Vestnæs, Norge, 29,50 p.; 11. O. Tandberg, D. I. F., 29,35 p.; 12. J. Bomgren, D. I. F., 29,08 p.; 13. C. Lundgren, Flottan, 28,7 p.;

Den internationella backlöpningen.

Backlöpning om järnvägsaktiebolaget Stockholm - Saltsjöns vandringspris: 1. E. Olsson, D. I. F., 19,04 poäng; 2. S. Steinwall, D. I. F., 18,25; 3. M. Jakobsson, D. I. F., 18,04; 4. R. Vestnæs, Norge; 5. A. H. Nilsson, D. I. F., 17,6; 6. C. Lundgren, Flottans I. F., 16,90; 7. A. Isaksson, D. I. F., 16,8; 8. J. Enbom, D. I. F., 16,7; 9. E. Svedberg, D. I. F., 16,6; 10. K. Andersson, D. I. F., 16,4; 11. A. Langseth, D. I. F., 16,2.

Terränglöpning 30 km. om Saltsjöbadskannan.

1. Albin Sandström, D. I. F., 2.08.02; 2. G. Wahlgren, I. F. K., Djursholm, 2.11.40; 3. G. Wærnborg, I. K. Göta, 2.15.13; 4. H. Lidén, I. F. K., Gävle, 2.15.32; 5. O. B. Hansson, D. I. F., 2.17.39; 6. O. Söderberg, D. I. F., 2.18.29; 7. H. Stenström, I. K. Göta, 2.20.33; 8. K. Bellander, I. K. Framåt, 2.23.26; 9. K. Skog, I. K. Framåt, 2.27.49; 10. G. Reuterswärd, D. I. F., 2.27.55; 11. H. Nilsson, I. K. Framåt, 2.32.36; 12. S. S. Karlsson, D. I. F., 2.38.21; 13. P. Mattsson, D. I. F., 2.40.58; 14. R. Lindgren, I. K. Framåt, 2.46.03; 15. P. Rinman, D. I. F., 2.57.33; 16. S. Fjästad, I. F. K., Stockholm, 2.59.43; 17. P. Fjästad, I. F. K., Stockholm, 3.01.51; 18. E. Pallin, D. I. F., 3.02.01.

Terränglöpning 10 km. för damer om dir. K. Heineckes vandringspris.

1. Fröken Nanny Sandström, D. I. F., 54.03.6; 2. fröken Karin Eriksson, Lunda S. K., 58.23.8; 3. fru Ally Nylund, D. I. F., 59.15; 4. fröken Judith Anderberg, D. I. F., 59.40.4; 5. fröken Lisa Bellander, I. K. Framåt, 1.00.05; 6. fröken Alice Johansson, I. F. K., Djursholm, 1.00.08; 7. fröken Greta Skoglund, D. I. F., 1.01.13.2.

Terränglöpning 10 km. för ynglingar 15-18 år tillhörande Djurgårdens I. F.

1. A. Öhlin, 51.45; 2. Edv. Andersson, 55.31; 3. H. Kjellström, 54.35; 4. H. Karlsson, 58.17; 5. O. Jansson, 58.07, 6. E. Hag, 59.04

50-kilometerslöpningen vid Saltsjöbaden.

Wahlgren tog revansch på Sandström.

Som en avslutning på Djurgårdarnes stora täflingar ute vid Saltsjöbaden ägde onsdagen den 7. februari en 50-kilometerslöpning rum därute. Äfven denna kräfvande täflan hade rönt en liflig anslutning och ej mindre än 15 deltagare ställde upp. Kraftmätningens hufvudfigurer voro äfven denna gång Djursholmarens Wahlgren och vår egen Sandström, fast det fanns åtskilliga som satte stora förhoppningar till O. Hanssons och Söderbergs löpning. Dessutom startade några framstående Norrlandslöpare, furirerna Sundquist och Leiman från Östersund, som kunde väntas komma med öfverraskningar. Det blef en hård strid, hvars utgång med spänning afvaktades. Efter första hvarfvet ledde Djurgårdaren Hansson med bästa tiden. Men Wahlgren befann sig i sitt bästa stridshumör och åkte med en imponerande kraft och uthållighet, som sedan under andra hvarfvet förde honom fram till ledningen. Och denna kunde ingen rycka från honom trots vackra ansatser af Albin Sandström, som äfven löpte utmärkt. Som säker segrare löpte Wahlgren in till målet på den öfverdådiga tiden af 3 tim. 27 min. och 48 sek. 6 minuter senare passerades målet af Albin Sandström, och efter ytterligare 4 minuter inkom Östersundaren Sundquist som tredje man.

Resultatet blef: 1. G. Wahlgren, I. F. K. Djursholm, 3 tim. 27 min. 48 sek., 2. A. Sandström, D. I. F., 3 t. 33 m. 6 s., 3. furir Sundquist, Östersund, 3. t. 37 m. 5 s., 4. O. Hansson, D. I. F., 3 t. 45 m. 9 s., 5. O. Söderberg, D. I. F., 3 t. 45 m. 29 s., 6. Ivar Barre, I. F. Thor Uppsala, 3 t. 52 m. 38 s., 7. furir Leiman, Östersund, 3 t. 53 m. 49 s.

Semifinalmatchen i Svenska bandymästerskapet.

Ett nederlag 2--7 som knappast kunnat undvikas, men borde blifvit mindre.

Det var säkerligen inte många Djurgårdare, som på fullaste allvar trodde, att svenska bandymästerskapet för 1917 skulle hamna hos Djurgårdslaget. Samtalsvis med andra klubbars medlemmar kanske vi uttryckte vår segervisshet — man bör ju alltid iaktta en viss stramhet och säkerhet mot våra afundsmän. Men innerst i hjärtat hyste vi ändå en obehaglig känsla af ovisshet för utgången. Laget hade lottats mot Uppsala-Kamraterna, och att bryta ned det hindret skulle säkerligen överstiga de svartblåa krafter. Men vi människor äro nu en gång stora optimister — äfven den störste syndaren tror att han skall bli salig — och hur Djurgårdsentusiasterna än vände och diskuterade ämnet så kom man slutligen därhän: "Det kan hända att vi vinna. Förra året hade Melker segern två gånger i sin hand men nerverna sveko. Kanske grabbarne ha bättre lycka och kallare blod det här året?"

Att det fanns grund för Djurgårdsförhoppningarna visade dessutom det stora antalet åskådare, som hittat vägen ut till Råsunda, och det fanns många bland dem, som utan tvekan vågade en slant på Djurgårdssegern. "Lättsinne utan gränser", tycker man nu kanske efter matchen. Ingen oro. Det förlorade kapitalet ta vi i alla fall igen med mångdubbel ränta vid nästa match.

Djurgårdarne mötte med följande uppställning: Jonsson; Backlund, Öhman; Wicksell, Frykman, Skoglund; Pagel, Reuterswärd, Karlsson, Eriksson, Johansson. Redan från början hade de svartblå motigheten att kämpa med Solen, som under vanliga förhållanden aldrig brukar visa något öfverdrifvet intresse för bandyspel sken nu för första gången på länge från en klar himmel och ställde sig vid lottningen på Uppsalas sida. Detta fattades af många som ett dåligt järtecken, och då dessutom Uppsalas högerytter inledde matchen med ett öfverrumplande målskott, som målvakten borde ha klarat, mulnade de nyss så förhoppningsfulla minerna betänkligt uppe på bänkraderna. Men missmodet tycktes äfven smitta med sig till Djurgårdsspelarne. Den eljest så säkra Skoglund öfverraskade med flera missar och Backlund och Öhman hunno knappast få riktigt grepp på sina klubbor, förrän ytterligare två bollar smitit förbi in i Djurgårdsburen. Tre mål på halsen innan matchen ännu pågått i fem minuter. Det var en föga lofvande spelöppning, och den jublande Uppsalaklackens segerkrän skar pinsamt irriterande i Djurgårdsentusiasternas öron.

"Nej, heja grabbar", hördes en eggande röst uppe ifrån tredje lagets platser, och Lill-Jocke i

juniorlaget knöt näfven i förbittring, när K. G. missade en boll. "Den gubben skulle aldrig jag ha gjort", säger han med känsla och eftertryck till stridskamraterna Abbe och Göken, som sutto där alldeles lamstagna inför det ofattbara, att Djurgårdarne ej kunde få mål. "Och vi som smällde in fyra mål mot Marris på mindre än en kvart, innan vi kommo hit", tillägger Göken med en suck.

Snart hämtade sig dock Djurgårdsspelarne från den första öfverraskningens nedbrytande tryck, och de splittrade leden började samla sig. Spelet blef allt jämnare fördeladt. Uppsalas offensivstötar miste en del af sin öfverväldigande kraft, och en och annan Djurgårdsförward vågade sig på en attack upp mot Uppsalamålet. Men mot den fruktansvärda backen Lindkvist, som formligen lekte med de farliga situationerna, och Säfvenbergs påpassliga målvaktsspel strandade alla försök att nå några resultat. Djurgårdens anfallsmän hade heller ingen lycklig dag, och af Uppsalas glänsande kombineringsförmåga såg man hos dem ej ett spår. Centern K. G. saknade alldeles förmågan att leda sin kedja genom motståndarnes rörliga försvarspositioner, och nästan alla genombrott skedde efter individuella upplopp vanligen af Reuterswärd, som sände flera öfverrumplande kulor mot Säfvenbergs målöppning.

Matchens största börda föll på halfbackarne. Frykman, Skoglund och Wicksell växte med hvarje klubbslag, och deras öfverlägsna brytningar, goda placeringsförmåga och stora räckvidd framlockade många applåder. Redbart och eftertryckligt arbetade likaledes Backlund och Öhman, och ingen sade ett hårdt ord, om de ej ögonblickligen funno rätta medlet att sätta stopp för en dribbling af Sune eller en listig attack af trollkarlen Bohlin. Mot Uppsala-Kamraterna i den höga spelform, hvori de nu befunno sig, hjälpte emellertid ej den mest påpassliga vaksamhet. Hvar det fanns en lucka i Djurgårdsförsvaret dribblade de sig blixtnabbt igenom, och mötte de motstånd bröts detta af en genialisk samspelskombination. Ute på planen kunde Djurgårdarne visserligen ganska bra genom sin snabbhet och sin energi hålla dem stängna, men då det gällde att hastigt och fyndigt skapa en målsituation och så framgångsrikt utnyttja densamma, då voro Djurgårdarne dem himmelsvidt underlägsna. Först under andra halftid lyckades Djurgårdarne genom ett par målskott från Eriksson något minska nederlaget som dessutom kunde blifvit betydligt mindre, om målvakten alltid varit situationerna vuxen. Nu slutade matchen med 7--2 till Uppsala-Kamraternas förmån.

Af Djurgårdens spelare skötte sig som nämdt halfbackarne bäst. Frykman, Skoglund och Wicksell — med den förstnämnde som gifven etta — visade åter prof på de öfverlägsna bandyspelsegenskaper, som med rätta gjort Djurgårdens halfbackskedja till den starkaste i Sverige. Genom sitt orubbliga lugn var denna match

Öhman nästan ett strå hvassare än sin sidokamrat Backlund, men om båda kan sägas, att de med heder redo ut stormlöpningarna af Uppsalas snabba forwärts. Bland Djurgårdens anfallsmän lade man helst och mest märke till högerinnern Reutersvärd, hvilkens smidiga spel, säkra dribblingar och resoluta skott följdes med ett aldrig slappnande intresse. Härnäst faller mesta berömmet på den eljest så förkättrade Skutis. Skutis spelade denna gång bra med en beräkning och säkerhet som återskänkte honom en god del af hans gamla popularitet. K. G., Pagel och Eriksson hade svårare att komma till rätta. De gjorde visserligen ett godt arbete, men höllo gärna bollarna för länge och visade för öfrigt ej samma goda spel som förut under säsongen. Minsta lycka gjorde målvakten som föreföll både nervös och ointresserad. Kanske största skulden likväl får skrivas på hans bristande erfarenhet för en så krävande match.

P. S.

I A. I. K:skränets och de vanvettiga idrottssofismernas speciella organ Idrottsbladet stod skrivet, att Djurgårdarne gjorde släta figurer under matchen. Men dagen därpå gjorde i alla fall A. I. K:arne än slätare och Idrottsbladets redaktör på samma gång den slätaste. *Jn.*

Sammanträden.

Djurgårdens bollspelare kallas till sammanträde i föreningens samlingslokal, Stadion, tisdagen den 13 mars för att diskutera om planläggningen af den stundande fotbollssäsongen. Infinnen Eder mangrant!

Afdelningen för allmän idrott kallas till sammanträde i föreningslokalen, Stadion, fredagen den 16 mars kl. 8 e. m. Val af styrelse och diskussion om vårarbetets planläggning.

Det obligatoriska nederlaget i distriktmästerskapet.

Johanneshofvarne segra med 4-3.

Det finns många uttryck i det dagliga samtalspråket, när det gäller att framhålla våra mänskligt begränsade möjligheter att nå oupphinnliga mål. Vill man emellertid ha ett slagord som bättre än något annat i så fall belyser våra kringskurna resurser så skall man säga: "Det här är lika omöjligt som för Djurgårdarne att bli distriktmästare i bandy". Det berättas visserligen, att Djurgårdarne en eller annan gång för länge sedan i världen skulle ha vunnit denna utmärkelse, men jag tror, att allt det där hör till de gamla vackra sagorna, som inte ha mer grund för sig än historien om Tors bockar, som kuskade omkring i rymden eller om mästerkatten, som traskade fram i storstöflar. Och skulle det verkligen inträffa att Djurgårdarna en gång i tiden blefve distriktmästare, då är säkert hvarken det tusenåriga riket eller yttersta domen långt aflägsna. Så hopplöst svåra ha våra möjligheter de senaste åren varit i denna täflan. Det hjälper inte om vi ställa upp med aldrig så goda lag — af en eller anledning måste vi förlora. I söndagens match hade vi fem regelrätta bollar i mål, men domaren — det synliga redskapet för ödet oblidkeliga rådslag — räknade endast tre och så förlorade vi med 3-4. Samma oblidkeliga öde var det, som en half minut före full tid tog kraften ur Skutis arm, när han ensam med bollen stod framför Johanneshofvarnes målöppning. Samma oblidkeliga öde var det, som kom våra pojkar att ställa upp med allt för stor segertillit utan att minnas hur det gick mot Kamraterna förra året. Då de äfven blefvo utslagna därför att de voro för säkra och ej från början togo sina motståndare på fullt allvar. Nu, som den gången, kom uppryckningen hos Djurgårdslaget för sent. Och att sedan på en kvart söka reparera, hvad som brustit under de öfriga fem, därtill förslog ej ens de svartblås stora fond af energi — gentemot Johanneshofvarnes kompakta motstånd framför målöppningen och domarens vägran att godkänna de bollar, som trots allt hittade väg igenom.

Sveriges största specialaffär i
Beklädnads- & Ekiperingsbranschen!

Specialité: Sportkostymer

Paul U. Bergströms A/B 74-76-78
Drottninggatan

METROPOL
Normalmstorg

Allm. Tel. 75 67

Riks Tel. 99 06

Därtill kom att Djurgårdens forwardskedja spelade sitt sämsta spel för i vinter. K. G. märktes knappast och Skutis, Eriksson och Pagel gjorde mer misslyckade saker än lyckade. Här var återigen liksom mot Uppsala Reutersvärd den stora ljusglimten Hans vakna påpasslighet, rörlighet och uppfinningsrikedom gåfvo motståndarne full syssel-sättning, när han hade bollen, och samtliga tre af de godkända målen kommo från hans klubba.

Halfbackarne spelade först så småningom upp sig, och det slogs många hål i luften och stjärnor i isen, innan man märkte att det var våra pålitliga kraftkarlar Skoglund, Frykman och Wicksell, som höllo i klubbkaften. Men sedan spelade de som aldrig förr med djärfva brytningar och hårda slag samt ett eller annat hvinande målskott, när de tyckte att forwards skötte den saken alltför uselt. Nervspännande var särskildt Wicksells fina dribbling upp till planhörnan och hans därpå följande centring, som Skutis missade i matchens sista ögonblick. Öhmans lugn hör man ofta lofprisas, men denna match tog han sin uppgift alltför lättvindigt och beredde Djurgårdsentusiasterna många kvalfulla ögonblick genom sin långsamhet, under det Backlund spelade med sin vanliga force. "Sotarn" i målet släppte en brännhet kula, som skulle kunna räddats, men vid flera andra tillfällen kom desto mer hans säkerhet och djärfhet till sin rätt.

Matchen var hård. Det måste erkännas, och bägge lagen arbetade — särskildt under andra halftid — med en skoningslös energi. Och åskådarna kände sig säkerligen tacksamma att ej behöfva komma innanför radierna af de cirklar som spelarna drogo upp med klubborna på isen under jakten efter hvarandra och bollen. Sista tjugo minuterna voro en oafbruten pressning af Djurgårdslaget, men ingenting hjälpte. Minuterna liksom flögo bort under klubbslagen utan att de ödesmärkta Djurgårdsspelarna kunde nå det afgörande, som hvarje ögonblick tycktes sväfva öfver motståndarne. Det förut bestämda måste uppfyllas — Djurgårdarna få ej, kunna ej bli distriktmästare. Och de blefvo det ej heller. Tack herr domare!

Mauritz Widforss H. A. B.

Kungl. Hofleverantör

Klarabergsgatan 31, Stockholm;

filialer Drottningg. 88 och Karl Johans Basar, Slussen

Fotbollar,
Bollskor,
Hopp- och
Springskor,
Strumpor,
Byxor,
Tröjor,
Hopställningar
m. m.

Sportartiklar,
Vapen,
Ammunition och
Fiskredskap.

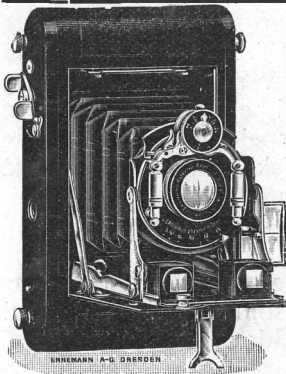
K. ANDERSON HOVJUVELERARE OPERAHUSET • 1 JAKOBSTORG 1

Andra lagets korta bandysaga.

Ett godt lag, som dock misslyckades.

Sedan flera år tillbaka tycks det ligga ett oblidt öfver allt, som går under namn af Djurgårdens andra lag vare sig det gäller fotboll eller bandy. Och ändå ha de vanligen startat under de bästa förutsättningar och med en åtminstone på papperet stark sammansättning. Tog man sedan den lifliga, optimistiska Djurgårdsfantasi till hjälp bör man ej förvåna sig öfver, att andralagen redan före sin första match voro omsväfvade af en gloria, som vida öfverträffade första lagets äfven efter den mest segerrika säsong. Det blef alltid en särskild fläkt af tillit och segervisshet öfver idrottsdebatterna vid kaféborden nere i Feiths. när i säsongens morgontimmar andralaget kom på tal och man häpnade och gladdes om hvartannat öfver de dribblarfenomen och målskyttar, som om sommaren i fotboll och om vintern i bandy skulle utgöra förgrundsfigurerna i andralagets blifvande triumftåg. Men verkligheten motsvarade aldrig de högtspända förväntningarna.

Redan efter första matchen kom vanligen bakslaget, och det började knaka i lagets fogningar. Snart måste nämligen de bästa spelarne som reserver rycka in i föreningens — de senaste åren — omättligen förstalag. Där fingo de spela några matcher för att sedan under den återstående delen af säsongen nödgas som åskådare följa fotbolls- eller bandyhändelsernas utveckling. Då sedan inga fullgoda reserver kunde uppdrivas miste snart de öfriga spelarne själfstillit och intresse, och laget, som kanske förut varit deras glädje, blef i stället en börda. Så kommo de oundvikliga nederlagen och sammanhållningens sista band brusto. Ingen ville längre segla på en skuta, som gick till botten med samma fart, som man från början beräknat att den skulle kryssa fram mot segrar och triumfer. Detta är

FOTO ARTIKLAR

SÄLJAS AV

FORSNERS A.-B.
Klarabergsgatan 44

den traditionella utvecklingen och katastrofartade avslutningen för Djurgårdens andralag.

*

Men 1917 hade man äntligen tänkt få ett slut på denna allt annat än smickrande Djurgårds-tradition. Det beslöts att sättas ett stopp för första lagets rätt att utan vidare få exploatera de öfriga lagens krafter till sina matcher, samt härigenom öka de senares möjligheter i respektive serier. Och det underbara inträffade, att Djurgården för första gången på många år tack vare denna anordning fick ett verkligt andralag i bandy som kunde sitta i orubbadt bo säsongen ut. Nu kanske någon invänder, att denna bandy-elfva ej kunde åstadkomma bättre resultat än sina misslyckade föregångare — trots försiktighetshetsåtgärderna. Det är sannt, men i så fall kommer ej största skulden på laget utan på den nyckfulla naturlag, som under namn af slumpen spelar oss lite hvar ett eller annat fult spratt. Faktum är, att Djurgårdens Pokalserielag var kanske det starkaste som mötte upp i denna täflan.

Individuellt sedt var hvarje man i laget med ett eller annat undantag en förmåga, Härtill kom hos alla en gnistrande energi, som till och med öfverträffade representationselfvans välkända arbetsifver. Hvarje match spelades med en rasande fart, och det genomgående draget för samtliga var, att Djurgårdarne ute på plan behärskade spelet. Men framför mål alldeles blåstes öfverlägsenheten bort, genom en ständig otur och de tre innerforwards själviska taktik att alltid på egen hand söka göra, hvad som med glans skulle lyckats, om de försökt det gemensamt. Här hade tre jämnstrukna medelmåttor, som tvingats att lita på hvarandra kunnat uträtta storverk, understödda, som de varit af ett par både snabba och påpassliga yttrar. Nu skulle man i stället behöfva retas öfver att se sådana verkliga förmågor i bandy som Hultgren och Holmgren mera som på lek dribbla rundt hela banan för att sedan efter uppvisningens slut snällt och beskedligt lämna bollen till någon af motståndarnas backar i stället för att skjuta eller passa, trots vid otaliga tillfällen både två och tre af de egna medspelarna stodo omarkerade. Under sådana förhållanden blef det en lätt sak att sköta försvaret i motståndarlag, då ingen af Djurgårdens inrar af princip lämnade bollen till någon annan än en motspelare. Huru Djurgårdarne trots detta kunde göra 11 mål mot Traneberg är en gåta för undertecknad, som tyvärr ej åsåg matchen, men vittnar i hvarje fall ej om någon högre intelligens hos Tranebergsspelarne, som ej kunde genomskåda denna självvisketens enkla taktik.

Desto bättre förstodo lagets båda andra motståndare, Västermalm och Kronoberg, den saken, och de tre dribblande H:na i Djurgårdens forvardskedja fingo i matcherna mot dessa vid mer än ett tillfälle tjänstgöra som lefvande exempel på själföfverskattningens vådor.

Den första matchen spelades mot Västermalm, ett lag som torde ha stora utsikter att nå fram till segern i serien. Det blef en ytterligt hård sammandrabbning, och Västermalmarne nekade sig ingenting, när det gällde att komma motståndarne till lifs. Dessutom fingo de en god hjälp af domaren, som visade en partiskhet, som om han före matchen hämtat direkta instruktioner från den Djurgårdsfientliga propagandans högkvarter — Idrottsbladet. Emellertid presterade Djurgårdarne — med undantag af innertrion — ett genomgående godt spel och utgången var länge oviss. Så fingo Västermalmarne ett straffslag och detta afgjorde matchen, som slöt till deras fördel med 2-1. I den andra matchen mot Kronobergarne voro Djurgårdarne de gifvet öfverlägsna, och särskildt första halftid dominerade de helt och hållet, men måltillfällena sumpades regelbundet af Holmgren, Hultgreu eller Heiroth. Kronobergarne, som trots sin underlägsenhet visade blick för samspelets betydelse, hade bättre tur, och man kände sig inte alls öfverraskad när matchen aflästes med ett nytt nederlag för Djurgården 0-1. Med dessa båda motgångar var lagets saga i serien slut, och matchen mot Traneberg, hvilken som redan förut omnämndts slutade med en seger 11-0, hade endast ett underordnad intresse, som ett sista försök af laget att rädda sin något skamfilade bandyära.

Det blef sålunda klen med lagrarna för andra laget det här året, men att därför påstå att laget ej gjort ett godt arbete vore en orättvisa. Med ett par andra innerforwards hade ställningen säkert sett helt annorlunda ut och bättre motsvarat lagets verkliga spelstyrka. Nu blir det att hvila till nästa år och då spänna krafterna till nya — och lyckligare — slag.

Om vi nu litet närmare granska spelarna i Djurgårdens Pokalserielag 1917 ha vi först målvakten *Brahavo Wallenström*. Han har ej haft så många tillfällen att visa sin förmåga, men verkade orädd och initiativsäker. Högerbacken *Björn Weisner*, kaptenen i laget, är säkerligen seriens bästa spelare och jämgod med backarne i ett-laget. Spelar med en imponerande kraft och säkerhet, är dessutom snabb och har den där rätta själfstilliten, som aldrig sviker i ett kritiskt ögonblick. Vänsterbacken *H. Stengård* står sin stridskamrat mycket nära. Bryter fint och elegant, men har kanske något för lösa slag. Högerhalfbacken *B. Nordgren* är ett verkligt arbetsbi, som sitter inne med både snabbhet och hådhed, men i sin ifver glömmar han ofta markeringen. Centerhalfbacken *Kurt Widgren* spelar med det rätta lugnt och delar ut sina bollar på ett sätt, som vittnar om vaken och god blick för spelet. Vänsterhalfven *O. Elmblad* är en spelare af äkta Djurgårdssnitt. Kan ta emot en stöt utan att blinka, sitter dessutom inne med en blixtrande energi, parad med snabbhet och påpasslighet. Högeryttern *Gotte Johansson* lade i dagen en uto-mordentlig snabbhet, men missade

betänkligt många bollar. Skulle bli ett förvärf för första laget, om han tränade ordentligt. Men så en sak. Hvarför har inte Gotte Johansson hunnit med att på en hel säsong linda sin klubba? Det skulle i så fall hindrat många missar. Högerinnern *N. Holmgren* spelar ute på plan stortadt, dribblar och bryter fint, men är självvisk till ytterlighet. Har dessutom intet krut i armarna, när det gäller att skjuta målskott. Centern *C. Hultgren* är en fin spelare, men alltför ifrig och nervös. Liksom sidokamraterna förälskade han sig i sin dribblarkonst och kunde ibland formligen snurra rundt med bollen kring motståndarne som en kattunge efter svanspetsen. Skjuter som en klåpare. Vänsterinnern *Heiroth* hör till de svagare ljusen, tveksam och långsam, men dock mindre självvisk än kamraterna till höger. Vänsteryttern *Keva Fagerberg* är kedjans bästa man. Spelare med både snabbhet och energi, och fast han sitter inne med en stor bollsäkerhet låter han aldrig locka sig till ett onödigt tricsande. Som högerinner spelade under matchen mot Västermalm *Lindencrona* utan att dock lägga i dagen några uppseendeväckande bandyegenskaper om man frånser en viss säkerhet i bollbehandlingen.

Jn.

Juniorerna triumferar fortfarande.

Djurgårdens Juniorer – Birka Sport-Klubb 6–1.

Albano d. 4 Februari.

Birka S. K:s juniorlag blef fjärde offret för Djurgårdspojkarnes härjande på bandybanan denna vinter. Visserligen blef rekordet mot Västermalm orubbadt, men det kunde ha gått lika galet för dessa antagonisterna, om "Göken" och "Jocke" tagit saken litet allvarligare. Den förstnämnde bör beakta, att han från sin centerplats skall sörja för att bägge sidorna i anfalllet får litet att göra. Som det nu var tycktes "Jocke" och Björklund vara favoriterna, medan vänstervingen blef tämligen styfmoderligt behandlad.

Matchens resultat blef 6–1 (2–1, 4–0) till Djurgårdens fördel.

Djurgårdens Jun. – Celtic 5–0.

Österm:s Idrottspl. d. 18 Febr.

Juniorerna begagnade sin frisdag i serien till att få en vänskapsmatch med ofvanstående lag. Djurgårdarne gjorde, som de gjort vid alla sina andra matcher i vinter, de vunno. P. Lb. Sjöström var sjuk och som reserv insattes – Pagel.

Kurre gjorde fem mål, fastän endast fyra blefvo godkända. Det femte, eller rättare sagt andra och vackraste (hårdt snedskott så att bollen

studsade två à tre gånger mellan burens innerväggar) hade domaren hr Pjuttén ej tillfälle iakttaga enär han just stod och filosoferade öfver hur han som högerytter i tredje laget i sommar skall lägga in sina centringar för att få omnämnande i Medlemsbladet.

Pagel gjorde som sagt fyra mål och Jocke ett. Dessutom sumpades 10–15 chanser till mål. Herrar juniorer böra vinnlägga sig om att litet noggrannare taga vara på de tillfällen, som gifvas. Matchen mot Västermalm har visst alldeles borteliminerat självkritiken hos spelarna, hvilka numera tro sig endast behöfva uppträda som figuranter på planen och ändå plocka segerns frukter. Tänk på slutserien pojkar! Djurgården expect that every man will do his duty!

Mr X.

Djurgårdens juniorer – Mariebergs

I. K. 4–0.

Albano den 25 februari.

Djurgårdsspelarna hade denna match ej samma medryckande fart öfver sitt uppträdande, som man förut varit van att se. Särskildt forwärts-kedjan var ej alltid lycklig i sina kombinationer. Bästa arbetet i denna presterade Olle Nordström, som låg i hela matchen med oförtrutet ifver och sköt tre af målen. Yttrarna gjorde flera vackra saker – Berglund bl. a. ett påpassligt mål – under det Jocke och Göken visserligen spelade bra, men självviskt och ineffektivt. Halfbackarna skötte sig genomgående utmärkt. Särskildt lade man märke till Hülphers energiska insats och Sjöströms goda slag. Af backarna var Rockström den bästa, målvakten utan vank. Men mera energi, mera samspel och större företagsamhet till nästa match.

Jn.

Häromkvällen satt Kurt, tredje lagets ryktbare högerytter, och hörde hur ett par medlemmar från en annan förening prisade alla de förmåner, som deras förening hade att bjuda på. Kurt satt länge tyst och lyssnade synbart uppmärksamt till hvad de hade att förmåla, samtidigt han tänkte på det ringa intresse tredje laget förra året rönte af Djurgårdarne. Till slut afbröt han dock de talandes svada: "Om ni visste så mycket strunt ni pratar grabbar, ginge ni hem och lade er. *Djurgården är i alla fall Djurgården.*" Det var Pjutténs enkla tolkning af, hur det kändes att vara Djurgårdare, och så länge ej den psykolog uppenbarat sig, som kan förklara Djurgårdsentusiastens komplicerade natur få vi nöja oss med denna. Och förresten finnes det kanske ingen, som önskar någon bättre.

Hur skötes täflingsreklamen inom föreningen?

Att sömn är både nyttig och stärkande — det är en sak, som ej nog kan framhållas i dessa nattvakets och nattsuddets tider. Men att som Djurgårdens täflingsarrangörer ta sig en afslumrare på snart 30 år är nästan misshushållning med denna naturens goda gåfva. Det vill säga deras sömn är ej oafbruten. En eller ett par gånger om året, när det gäller att besluta om anordnandet och reklamerandet af en stor täfling för föreningen, då vakna de en smula till lif. Men efter denna kraftansträngning smyger sig tröttheten åter öfver deras lemmar, och så sjunka de i sömn och drömma att hela svenska folket anordnar en kapplöpning för att i tid kunna förvissa sig om en plats vid Djurgårdens täflingar. I verkligheten går dock svenska folket och har inte en aning om, att Djurgårdarne beslutat något så riksviktigt som afhållandet af en täfling. Om sedan dagen eller kanske två dagar före täflingens afhållande verkligen en annons om densamma inflyter i pressen, så är det snarare försynen än täflingsarrangörerna, som ha den största förtjänsten härav.

Det kan ju hända att förr i tiden människorna gingo och väntade på Djurgårdens täflingar med samma intresse och nyfikenhet, som man nu motser telegrammen från krigsskådeplatsen. Men af dessa lyckligt konstruerade människor finnes tråkigt nog ej en enda kvar, och vår tids är af helt annat skrot och korn. Den har vanligen endast tanke och öga för sig själf, och hur hon bäst skall lotsa sig fram genom nutidsjaktet och intressera sig i stort sedt inte mer för Djurgårdarne och deras täflingar än en Stockholmsdam för gårdagsmodet — om de nämligen inte själfva vilja det. Om man därför dagen efter en täflan får läsa i bladen, att Einar Olsson slagit rekord ute i Saltsjöbadsbacken, så går ingen och skjuter sig af den anledningen, att han ej fick bevittna händelsen. Men det kan hända, att man säger: "Dom där Djurgårdarna måste ha sina hufvuden för sig, som anordna stora täflingar bara för att roa sig själfva. Det här skulle till och med jag velat se om jag bara vetat om det".

Djurgårdens täflingsarrangörer ha nämligen aldrig insett hvad reklamen betyder i nutidslifvet trots att den är en af dess främsta, drifvande krafter. Att den möjligen skulle kunna bidra till att samla folk till deras täflingar har aldrig kunnat falla dem in. Och ändå tycker man Djurgårdarna tack vare sina försänkningar i pressen — åtminstone två af våra dagliga tidningars sportredaktörer äro medlemmar af föreningen — skulle ha det bättre ställt än många andra. Men när man själf önskar sofva är det alltid otrefligt att störa andra. Och så blir sällan den krafkällan anlita. Kanske på sin höjd en liten notis på ett par rader, som nästan står där och skäms öfver sin egen oansenlighet vid sidan af andra braskande, spaltlånga reklamartiklar öfver saker och ting, som äro bra mycket mera intresselösa än Djurgårdarnas idrottstäflingar.

Ibland kan det hända, att våra täflingsarrangörer besluta sig för att slå ett jätteslag för en täflings lyckliga genomförande — det skall sättas upp affischer. Våldiga plakat med jättelika bokstäver och en origie i färgprakt, som skall komma Stockholmarens att tro att det minst är en eldsvåda i i hvar gathörn. Men aldrig ha dessa storartade projekt blifvit till någon nytta. Affischerna ha vanligen kommit upp så sent, att folk observerat dem dagen efter täflingarna. Åter har den där sömnen varit framme och spelat oss ett spratt. Saltsjöbadstäflingarne i början af februari voro ett belysande exempel på hur föreningens täflingsreklam skötes. Då hade vi de största förutsättningar att genom en smula reklam vinna en både idrottslig och ekonomisk framgång. Det var en härlig vinter, de snart stundande Nordiska Spelen och framstående norska skidlöparens deltagande skulle dessutom öka allmänhetens intresse. Men inte ett ord hördes från reklammännen. Deras sömn var djup och oskrymd och täflingsdagarne närmade sig med stora steg. Dagen före täflingarne kom verkligen en liten notis i tidningarne, men den svuro sig reklamherrarna fria ifrån. — Den hade tidningsredaktörerna listat sig till på annat håll. — Först samma dag täflingarna började återfann man ett längre omnämnande i en del tidningar om deras afhållande. Men om det kommit från våra vederbörande har jag verkligen ej gittat undersöka. Det blef ju publik i alla fall, därför att försynen är så oändligt god. Men hvad skulle det ej blifvit om reklamen sköts ordentligt?

Nu frågar man sig, hur man åter skall få lif i våra sömndruckna täflingsarrangörer. Den som sofver syndar inte, säger visserligen ordspråket, men han reklamerar heller inte. Och säkerligen skulle vi Djurgårdare förlåta ganska stora synder hos nyssnämnda vederbörande, om de i stället skötte reklamen för oss litet bättre. *Jn.*

Skidlöparen på första sidan är, som vi alla veta, Einar Olsson. Under vanliga förhållanden är "Einar" en mycket blygsam ung man, och trots att han förstod luftseglarekonsten långt innan den första flygmaskinen gjorde sina halsbrytande krumsprång öfver marken, har han aldrig pockat på större utrymme, än hvad som nödvändigt behöfts för hans lilla person. I detta fall har emellertid medlemsbladets Einar varit ett tråkigt undantag och oakadt sättarens och redaktörens ansträngningar har han bestämt vägrat att lämna så mycket plats på första sidan, att hans visitkort, *Einar Olsson, Sveriges skidlöparekung* kunde sättas därunder. Men som vi också äro lika envisa, så placera vi det i stället här.

Glöm ej årsavgiften för 1917

O. Lysholm har goda anlag för stavhopp. Det är en svår idrottsgren men för dess utövare bereder ett lyckat hopp stor njutning. Styrka och djärvhet är nödvändiga betingelser för stavhopparen. Gymnastisera flitigt med lätta hantlar för att öva upp överkroppen. Ett misslyckat hopp kan ofta repareras uppe i luften, om man besitter nödig armstyrka. Tekniken vid stavhopp lär man inte på en dag och icke på ett år heller. På varje ny höjd tillstöta nya svårigheter att övervinna. Allt går så att säga hand i hand och detta är en god sak, ty komme en nybörjare direkt upp till fyra meters höjd, så finge man alltid ha en ambulans till hands vid nedslaget. Framsteg metervis existera ej i denna idrott utan man får kravla sig upp centimetervis.

Vid stavhoppets teknik är balansen det viktigaste. God balans i ansatsen och sedan får ej staven ryckas och slitas åt något håll. Man måste följa staven upp och placera sig själv, så att staven hela tiden har full jämnvikt framåt och uppåt. Vid upphoppet skall man hålla sig bakom staven och sedan vid svängen förbi staven försöka att giva denna någon lutning under kroppen. Ribban passeras antingen rakt över eller också snett. Det senare är lättare och säkrare och vid senaste olympiska spel såg man också amerikanerna alltid svänga kroppen antingen snett bakom staven eller också rakt utåt. Svängningen utåt är lättare men fordrar god beräkning av balans och fart.

S. Mattsson blir trestegshoppare. Kroppen passar bra därtill och anlagen peka även däråt. Rikta alltid hela uppmärksamheten på ansatsen vid upploppet. Sväva i luften vid varje steg i hoppet och pressa fram överkroppen tillräckligt. En trestegshoppare bör även öva sig i länghopp ty sista steget i trestegshoppet är ett rent länghopp. Gymnastisera dessutom om möjligt.

G. Backlund har insett löpningens stora betydelse för en fotbollsspelare. Särskilt en backspelare måste besitta stor snabbhet och kroppsbehärskning för att bli effektiv i spelet. Backlunds löpning lovar gott och utsikterna är goda att, efter en energisk träning i sprinterloppen, höja sig över medelmåttorna. Att utföra rörelserna långsamt och med eftertanke under första träningstiden är fullkomligt korrekt. Man måste hava god teknik och behärska den med känslan innan den verkliga träningen för uppnåendet av resultat får börja. Försök aldrig att fjäska upp en hastigare takt än den ni fullt behärskar. Då man säger, att hjärnan ej hinner följa med rörelserna, betyder det att reflexen av rörelserna ej hunnit fullt upptagas av hjärnan och dess

hjälporgan. Just de rätta och effektivaste rörelserna är omöjliga att utföra hastigt den första tiden, men när reflexen en gång börjat funktionera går det desto hastigare. En kulstötare t. ex. formligen hasar sig igenom rörelseserien under de första övningarna, men snart nog har han uppdrivit hastigheten till en svindlande höjd. Idrottsmannen måste själv undersöka yttersta gränsen av reflexens mognad och alltid försöka hålla rörelsehastigheten vid denna gräns. Detta är ej svårt ty känslan är härvid en god medhjälpare. En kall beräkning utan överdriven iver är dock nödvändig. Av vad jag hittills sett så har Backlund alla förutsättningar att kunna följa dessa råd. Och i sommar hoppas jag kunna konstatera framgången.

För idrottsmannen i allmänhet, och i synnerhet bollspelaren, gäller det att hava en god behärskning av kroppen. Övningar i plastisk gymnastik är ypperliga hjälpmedel härvid. Mjukhet i rörelserna, benens och armarnas fullständigt samarbetande rörelser med bålen samt full behärskning av kroppen vid alla situationer är den närmaste följden av plastiska gymnastikövningar.

När Idrottsbladet målar hin på väggen, så är det vanligtvis Djurgårdarne, som få stå modell. När dessutom redaktören tar sin riksbekanta fantasi till hjälp, så blir vanligen slutresultatet, att t. o. m. den svarta potentaten skulle vägra att godkänna porträttligheten och fråga, om inte redaktören i hastigheten kopierat sig själv. Eller hvad sägs om följande lilla frihandsteckning nedkastad efter A. I. K:s seger öfver Sirius i Uppsala:

“A. I. K.-spelarna satte naturligtvis värde på Uppsalapojkarnas lojala metoder. Och af samma skäl glädde de sig åt att få möta Uppsala-Kamraterna i finalen. *I stället för Djurgårdarna som nästan alltid då de legat under i spel — hvilket ju oftast varit fallet — tillgripit en brutalitet som varit pinsam i ordets alla betydelser.*”

Notiser.

Efter den fullbordade renoveringen af förenings samlingslokal kunna brottarna åter som vanligt börja sitt träningsarbete.

Boxningsintresserade Djurgårdare torde infinna sig i Stadion fredagen den 6 mars kl. 8.

Centralbadet

Simhallar! Tennishallar!

Drottningg. 88. Riks 1665. Allm. 6248.

Centralbadets

Såp- & Tvålfabriks A.-B.

O så'n två!

Tunnelgat. 14. Riks 9398. Allm. 28584.

Centralbadets

Tvättinrättnings A.-B.

Tvättning, strykning, pressning, färgning!

Holländareg. 9. Riks 2259. Allm. 6219.

De fördelaktigaste avbetalningsvillkor och billigaste priser erhållas i

Nordenson & Lejdströms Herr- och Damskrädderi

11 Holländaregatan 11

Största lager av färdiga Herr- & Damkläder

Moderna Skinn garnityr
Förstklassigt beställningskrädderi

Alltid senaste NYHETER i moderna tyger från in- och utlandets förnämsta fabriker.

Billigaste priser!

Helge Winbergs Fyrverkerifabrik

SUNDBYBERG
(Etabl. år 1860)

Leverantör till de flesta Idrottföreningar och Folkparker i Sverige, anordnar till facila priser fyrverkerier och illuminationer, lämnar därvid sakkunniga biträden samt tillhandagår med kostnads- och programförslag.

Riks t. Sundbyb. 25 • Sthlms t. Sundbyb. 168

A. F. KARLSONS
Herr- & Damskrädderiäffär
18 FLEMINGGATAN 18
Rekommenderas

OBS! FÖRSTA KLASS ARBETE

ALLM. TEL. 189 02

Skidor med tillbehör

Kälkar

Skridskor

m. fl. vinterartiklar

Stockholms Velocipedaffär
Kungsgatan 53, Stockholm

Vid behof af reparation ring upp
Svenska Skosulningsfabriken
Allm. Telef. 248 40 Riks Telef. 62 77
21 NORRLANDSGATAN 21

Obs! Galoscher lagas. Obs!
Förstklassigt arbete, som hemsändes på bestämd utlofvad tid.

Amerikanska
Hastighetssulerierna
Malmskillnadsgatan 48 A

Allm. Tel. 162 09

Sulning och Klackning på 45 min.

K. Wällberg
Urmakeri- & Uraffär
Handverkaregatan 84
Filial: Neglinge

Välsorteradt lager af Fickur, Väggar, Väckarur, Urkedjor, Opt. artiklar. — Reparationer utföras omsorgsfullt till moderata priser.

Medlemmar i idrottsföreningar erhålla 10% rabatt

DJURGÅRDARE
Träffas alltid på
FEITH'S
Strandvägen 1 • Drottningatan 40
Hornsgatan 1

Finare
Frack-,
Smoking- &
Bonjour-
kostymer

uthyras billigt hos C. J. GUSTAFSSON,
46 Regeringsgatan, 1 tr. A. T. 106 94.

REGINA
Kägelsalonger
Rekommenderas

ÖNSKAR NI ETT FÖRSTKLASSIGT FOTO?
Hänvänd Eder då till
Atelier
Continental
Foto
15 Birgerjarlsgatan 15 - STOCKHOLM
nedra botten

Söderbergs
Conditori & Musikkafé
Rekommenderas

3 BIRGERJARLSGATAN 3
Telefoner: Allm. Riks

Tågvirke • Flaggor • Block
Båtsmide • Fiskredskap
A. M. Bergqvists
Aktiebolag

Riks 11 49 Biblioteksgatan 4 Allm. 9 85
Filial: St. Badstugatan 56 Allm. 233 38

Café TYSTA MARI
Regeringsg. 26 1 tr. STOCKHOLM
SPECIALITÉ: Kaffefrukostar, The-
supéer och à la Carte
Beställningar emottagas å
Allm. telefon 7089 och Riks telefon 7416

GRAND RESTAURANT
NATIONAL
REKOMMENDERAS

Allm. Tel. 85 41 • Riks Tel. 58 65

VÖRDSAMT
ADÈLE FORSMAN

Gravör O. FRODIN
Monogram, Inskriptioner m. m.
utföres väl o. till billigaste priser
(Ferm expedition)

MÄSTERSAMUELSGATAN 36
Allm. Telefon 181 13

Allmänna Skoreparationen
29 Skepparegatan 29
hörnet af Storgatan
Riks Öst. 7 60 Allm. 123 54
REKOMMENDERAS
Endast PRIMA läder användes.
Sulning och klackning verkställes på
c:a 30 min. medan kunden väntar.

DJURGÅRDARE!!

Ni köpa Edra idrottsartiklar
bäst och billigast i

Akt. Bol. Ruben Gelbord, Sportaffär
II Sibillegatan II
Blå linje stannar utanför.

Allm. Tel. 89 98

Rik's Tel. 89 98

PER LANGBORG

IDROTSMAGASINET

BIRGER JARLSGAT. 5
STOCKHOLM

SKIDOR av bästa svenska tillverkning jämte moderna
tillbehör av alla slag.

Ensamförsäljning för RÖR-SKRIDSKOR av L. H. Hagen & Co, Kristia-
nia, berömda fabrikat för has-
tighetsäkning och bandy.

BANDY-KLUBBOR av bästa typer till olika priser.

Impr. Bollar, Skridskor, Handskar, Knäskydd m. m.
allt i största sortering för bandy.

Den som har

kraftig hårväxt

bör i tid väl vårda sitt hår, eljest ödelägges
håret förr eller senare af mjäll och andra hår-
sjukdomar. Mjällbildning botas på kort tid
genom användande af Oxygenolfabrikens
radioaktiva hårvatten **RADIOPHOR**
i flaskor à 1: 50 och 2: 50.

Gå alltid

till **Axel Johanssons Avbetalningsaffär,**
Regeringsgatan 97, då Ni behöver kläder,
herr- och dam-, färdiggjorda eller på beställning,
samt **skinngarnityr, möbler,** gardiner, tavlor,
speglar, mattor, borddukar, filtar, täcken m. m.,
som behövas för ett hem eller för personligt bruk
— vilket allt säljes på de mest förmånliga villkor.
Endast en tredje- eller femtedel av värdet behö-
ver erläggas vid varans avhämtande, övriga be-
loppet betalas i små poster pr vecka eller månad.

Filial: Södertörnsvägen 73, Enskede.

Metallfabriksaktiebolaget C. C. Sporröng & Co

Regeringsgatan 23, Stockholm 1

MEDALJER af guld, silver eller brons
FÖRENINGSMÄRKEN förgyllda, försilfrade,
emaljerade

Kataloger och skisser fritt på begäran.

HERRAR SPORTMÄN!

I det **natursköna Skurubro** erbjudes
å **Villa Solbacken** längre eller kortare
inackordering för rekreation, sommar och vintertid.

Propra rum

Bästa husmanskost

Billiga priser

Båt och tågresor

Stockholmstelefon Skurubro 75 - Postadress *Wermdö*
(S. LÖWEN ÅBERG)

DJURGÅRDARE!

Vid köp af skidor, fråga alltid efter

Bröderna Sandströms

fabrikat, som anses af fackmän
att vara det förnämsta.

För elegans och håll- **UNION**
barhet utmärka sig

Kavajkostymer

Paletåer och Ulstrar

och **Sportkostymer**

och tillfredsställa högsta anspråk på moderna Herr-kläder.

UNION HAMNGATAN 5
SLUSSPLAN 63

Fullständig Herrekipering